

Mi pa imamo Kristusovo misel

Iskali so jo v poletni biblični šoli na Krku

Po enoletnem mesečnem srečevanju ob Prvem pismu Korinčanom v Biblični šoli *Evangelii gaudium* pri Sv. Jožefu v Celju, ki jo je vodil prof. Maksimilijan Matjaž, smo imeli edinstveno priložnost učenja »Kristusove misli« v občestvu od 25. do 29. junija v poletni biblični šoli v hiši karmeličanskega duhovnega centra na Krku. Poletna šola je bila privilegirani čas srečevanja z Božjo besedo v predavanjih in osebni premišljevanju, dela v manjših skupinah, medsebojnem povezovanju in prepletanju z realnostjo, ki jo ponuja življenje, ko smo imeli čas tudi za osvežitev v morju, daljši sprehod, tek ali kolesarjenje.

Apostol Pavel nam je s svojim zgledom, kako je po srečanju z Jezusom postal iz gorečega pismouka še bolj goreč Jezusov učenec, pomagal prislunhiti, kaj tudi nam govori Bog po svoji Besedi. Neverjetno, kako nas je kljub različnosti povežalo v eno druženje ob treh mizah: mizi Božje besede, mizi evharistije in mizi skupnih obedov.

KAJ JE BOŽJA SKRIVNOST?

Namen našega »umika« v duhovni center je bil, da se ustavimo sredi nenehnega hitenja in si vzamemo čas, da bi nas Božja beseda učila, kaj je Božja skrivnost. Beseda nas pripelje v odnos, zato je vredno čakati, hrepeneti po Besedi, prositi za Besedo in prebuditi željo, da bi spoznali Kristusovo misel, besedo, držo, odnose.

Jezusovega mišljenja pa se ne moremo učiti zunaj telesa, takega, kot je, zato smo se soočili tudi s svojo resničnostjo, ki zajema našo nepopolnost in omejenost, doživeli živost in ostrino Besede, povezanost v občestvu pa nam je pomagala vztrajati v Besedi, sprejeti Njega, ki jo izgovarja, zavestno postajati učenci in skupaj hoditi za njim. Ko Kristusa zares sprejmemo v svoje življenje, kot je to naredil Pavel, lahko z njim tudi rečemo: »Pozabljam, kar je za menoj, in se iztegujem proti temu kar je pred menoj«

Slovensko biblično gibanje vabi na dan biblične šole *Evangelii gaudium*, ki bo v Celju pri Sv. Jožefu v soboto, 9. septembra, med 9. in 15. uro. Prof. Maksimilijan Matjaž bo predaval o načinih Jezusovega oznanjevanja Božje besede, maševal bo upokojeni nadškof Marjan Turnšek, po maši pa bo podelitev certifikatov prvega letnika biblične šole. Več na www.eksegeza.net. Vabljeni vsi, ki berete Sveto pismo!

Foto: J. P.

(Flp 3,13). Novo, k čemur nas Jezus kliče danes, sprejmemo v staro in potegnemo naprej. Ni več v ospredju jaz, ni nujno, da za vsako ceno dosežemo to in to; resnična svoboda je v tem, da sprejmemo njegovo besedo, njegovo voljo in jo z njim uresničujemo v življenju.

Stopili smo na pot učenja Jezusove misli, prva Cerkev pa je naš vzor: »Bili so stanoviti v nauku in v občestvu, v lomljenju kruha in v molitvah« (Apd 2,42).

IZZIV JE, DA OSTANEMO V LJUBEZNI

Ni prehitevanj na poti za Gospodom, zato je v Besedi treba vztrajati in ji dati čas, da se bo naselila in uresničila v našem življenju, po Besedi pa nam je dano tudi občestvo, v katerem jo lahko uresničujemo v konkretnih dejanjih do bratov in sester, bližnjih in oddaljenih.

Poklicani smo graditi občestvo, ki ima obraz. Jezus nas ne neha vabiti: »Ostanite v meni in jaz v vas.« Ostati v ljubezni je vedno bolj izziv, odločitev za ljubezen pa terja tudi ločitev od tega, kar ni ljubezen. Učenec ostaja poslušalec Besede in v njej vedno bolj prepozna zaklad, ki nam je bil podarjen. Papež Frančišek nas vabi,

da naredimo korak naprej, in nas spodbuja: »Učite se evangelija na pamet in evangelij vas bo učil živeti v ljubezni in iz ljubezni.« Bog pa z nami nima samo načrtov, njegov klic je ljubezen. To je naše zagotovilo, zato lahko vedno znova začnemo in zajemamo iz te ljubezni, ki je pot, resnica in življenje.

BIBLIČNA ŠOLA SE NADALJUJE

Biblična šola *Evangelii gaudium* – *Vesetje evangelija*, ki jo vodi prof. Maksimilijan Matjaž, se v priho-

UČENEC OSTAJA POSLUŠALEC BESEDE IN V NJEJ VEDNO BOLJ PREPOZNAVA ZAKLAD, KI NAM JE BIL PODARJEN.

dnjem šolskem letu nadaljuje pri Sv. Jožefu v Celju. Prvo srečanje v novem šolskem letu bo 25. oktobra in se lahko pridružite, če vas Sveto pismo že spremlja v življenju, želite pa poglobljati poznavanje in si znotraj konkretnega občestva prizadevati za uresničevanje v vsakdanjem življenju. ■

JANA PODJAVORŠEK

ODGOVARJA ALENKA PETEK, ŠKOFIJSKA KARITAS LJUBLJANA

Delo z ljudmi, ne za ljudi

Na Karitas rešitve iščemo skupaj

Naša družina je v hudi stiski. Druga hčerka je po nesreči priklenjena na invalidski voziček. Z ženo nimava visokih plač. Veliko denarja porabiva za nakup dodatnih pripomočkov zanjo, ki jih ne dobiva preko zdravstvenega zavarovanja. Ne potrebujemo hrane in obleke. Bojim se, da bodo mislili, če bom zavrnil pomoč v hrani, da sem nevhvaležen in da mi drugo obliko pomoči ne bodo ponudili? Timotej

V zadnjih letih se v socialni in tudi pri Karitas pojavlja težnja, da bi pri prizadevanjih za izboljšanje socialnega položaja uporabnikov sodelovali tudi uporabniki sami. To misel sem prvič slišala že pred več kot dvajsetimi leti, ko so Slovenijo preplavili begunci iz Hrvaške ter kasneje iz BiH. Udeležila sem se nekaj izobraževanj, predavanj in delavnic, ki so jih vodili tuji strokovnjaki. Že takrat smo veliko razpravljali ter potem seveda v praksi uresničevali slogan dela z ljudmi, ne delo zanje oz. namesto njih.

Delo z ljudmi ni preprosto. Veliko bolj preprosto je delo za ljudi. Imamo nekaj poznanih, utečenih mehanizmov in oblik in teh se držimo. Ko pa človek prosi oz. želi nekaj, česar nimamo, zahteva to veliko več aktivnosti z obeh strani.

Ko se na Karitas oglasi gospa s kupom neplačanih položnic, za šolsko prehrano (čeprav vemo, da je doma in bi otroci lahko jedli doma, ko pridejo iz šole), se bomo pogovorili z njo in jo poslušali. V pogovoru z njo bomo ugotovili, da otrok veliko bolje napreduje, če je v šoli tudi v popoldanskem varstvu. Gospa ima končano samo OŠ in otroku ne zna pomagati pri nalogah. Zato je njen otrok v šoli do treh in zato potrebuje kosilo. Ne bomo polni predsodkov in ne bomo je podučili in ji razložili, naj za otroke kuha doma. Opogumili jo bomo in ji povedali, da ni lena, nesposobna in slaba mama, ker zahtevam šole sama ni kos.

Tudi gospod, ki je zaradi psihičnih težav invalidsko upokojen, potrebuje specifično pomoč. Ogromno mu pomeni letna udeležba v slikarski koloniji. Tam si napolni baterije in skozi slike izrazi vso globino težav, veselja in žalosti, ki jih doživlja v življenju. Tam se počuti dobro, uživa med sebi enakimi. Tam je nekaj vreden in cenjen. Ko je potrebno plačati položnico za bivanje v koloniji, se pojavi težava. Čeprav ne gre za velik strošek, njegova pokojnina zanj ne zadošča. Na Karitas tudi v taki stiski prislunhemo človeku in mu pomagamo, saj vemo, da to zanj pomeni nekaj mesecev manj zdravlil, življenje z občutkom, da je enak drugim, da se lahko dokaže s slikami, ki so vredne občudovanja.

Pred časom mi je gospa, prejemnica socialne pomoči, na vprašanje, kako živi, rekla, da kar gre. Za osnovne stroške preživetja ima. Občasno tudi pospravlja pri neki gospe, da dobi kakšen dodaten evro. Problem se pojavi, ko jo prijateljica povabi na kavo. Denarja za ta namen nima. Išče razne izgovore. Pred izgubo službe je živela lepo. Ima petindvajset let delovne dobe. Prestara za v službo, premlada za upokojitev. Ugotovili sva, da še ni za v staro šaro in da je še lahko koristna. Odločila se je za prostovoljstvo. Sedaj obiskuje starejše osebe. Njenega obiska in pomoči so zelo veseli. Pa tudi njej to polepša in izpolni dan.

Tudi za več družin, z invalidnimi člani, ki potrebuje dodatne terapije, zdravila in opremo, kot jih lahko dobijo preko zdravstva, zbira Karitas na posebnem sklicu pomoč za konkreten namen. Družine se same angažirajo in pošiljajo vloge za pomoč morebitnim donatorjem. Verjamem, da se bo tudi za vas našla primerna rešitev. Napišite prošnjo, razložite svojo stisko, priložite dokazila o dohodku in povejte kaj od Karitas pričakujete. Povabili vas bodo na pogovor, kjer se boste pogovorili o možnih oblikah pomoči in vaši vlogi pri tem.

IZ ŽIVLJENJA

METKA KLEVIŠAR

Za starejše

Zakaj se bojimo poimenovati stvari tako, kot so?

Res je zanimivo. Vsi bi radi dolgo živeli, pa nihče noče biti star. Kot da je biti star nekaj slabega, morda celo sramotnega. Pogosto vidim napovedi za kakšno prireditve za starejše. Zanimalo me je, kaj pomeni za starejše. Kdo je starejši? Če smo čisto natančni, smo prav vsi starejši. Petleten otrok je starejši od štiriletnega, petdesetletni je starejši od štiridesetletnega in tako dalje. Vsak ima za seboj še mlajše, razen novorojenčka.

Zato zveni morda za marsikoga starejši veliko lepše, kot če bi rekli star. Sprašujem pa se, zakaj se tako bojimo poimenovati stvari tako, kot dejansko so. Večkrat sem že bila na kakšni župniji, ko so imeli srečanje za starejše. Tja so največkrat svojci pripeljali stare, že precej obnemogle svojce, mnoge na vozičkih. To seveda ni čisto nič narobe, saj je srečanje tudi zanje. Manjkali pa so mnogi, ki po letih tudi že spadajo med stare, pa tega nikakor nočejo priznati. Najbolj normalno bi se mi zdelo, da bi bili navzoči oboji. Poznam tudi ljudi, ki so po letih vsekakor stari, še precej pri močeh

in zelo požrtvovalno pomagajo tistim, ki so v slabšem stanju. Pripravljeni so veliko narediti zanje. Nikakor pa se ne bi hoteli dati uvrstiti med stare.

Sprašujem se, kaj je temu vzrok. Verjetno je postala celotna družbena klima takšna, da biti star v njej ni ravno najbolj zaželeno. Ob tako hitrem razvoju in napredku tehnologije je starim včasih tudi težko slediti vsemu novemu. Vse prepogosto se zdi, da pozabljam na nekaj zelo pomembnega. Znanje je dragoceno in brez njega ne bi bilo napredka. Toda znanje še zdaleč ne zadošča. Potrebna je tudi modrost, kje to znanje lahko zares pripomore k boljši kakovosti našega življenja in kje ga je dobro uporabiti. Modrost pa se nabira z leti ob vsem, kar doživljamo.

Če smo čisto iskreni, pa moramo priznati, da star človek še zdaleč ni nujno tudi moder. Modrost se ne nabira kar sama od sebe z leti, ampak se je treba zanj neprestano truditi, razmišljati in tudi moliti. Zdi pa se mi, da bo moder človek brez pomisleka priznal, da je star, ne samo starejši. ■

ISKANJE MODROSTI

Modrost se ne nabira kar sama od sebe z leti, ampak se je treba zanj neprestano truditi, razmišljati in tudi moliti.